

Allt är inte svart eller vitt

10/3
1992

Berndt Dahlström är en enkel människa som lever i en enkel och okomplicerad värld. Genom hans värld går det en tydlig gränslinje mellan kompetenta och goda människor på ena sidan och inkompetenta och onda människor på den andra sidan. Dahlström är säkert lycklig i sin värld.

Visst kan det kanske vara befogat att vara kritisk till hur både A-pressen och Folksam har skötts. Men att utifrån dessa misslyckanden totalt döma ut allt som arbetarrörelsen står för är överdrivet. Jag kan för min del räkna upp många fler privatkapitalister, som gjort dåliga affärer under 80-talet. Ta till exempel Fermenta, Pensser, Thulin eller varför inte det som nu senast kommit fram om S-E-Bankens och Östgöta Enskilda Banks resultat.

Enligt samma logik som Berndt Dahlström torgför borde således inte heller ka-

Det är inte bara A-pressen och Folksam som gjort misslyckade affärer. Se till exempel på Erik Pensser, skriver Gunnar Andersson.

pitalister ägna sig åt affärsverksamhet. Också deras kompetens har ju visat sig vara otillräcklig. Representationen i bankstyrelserna var tydligen viktigare än branschkunskapen även där.

Och är verkligen Dahlström av den åsikten att det bara är socialistiskt styrda kommuner och landsting som har ekonomiska problem? Jag kan nämligen bevisa motsatsen utan större svårigheter.

Det är uppenbarligen populärt att angripa Stig Malm. Det faktum att Stig Malm utsätts för den här typen av angrepp tycker jag bevisar att han gör ett bra jobb. Han ska inte vara populär bland borgare utan föra LO-medlemmarnas talan.

Den dag som näringslivet skaffar sig kompetenta ledare som alltid gör rätt och aldrig gör dåliga affärer så kommer nog också fackförningsledarna att se annorlunda ut. Men till dess får Berndt Dahlström försöka att stå ut. I den endimensionella värld som han lever i borde det vara enkelt. I den bästa av alla världar är i alla fall allt möjligt.

GUNNAR ANDERSSON
Ordf LO-distriktet

Samma struntprat

Svar till Gunnar Andersson, LO-distriktet (10 mars).

Ditt svar på min insändare den 26 februari är helt i klass med det vanliga svamlet från LO och andra socialist-er. Jag förmodar att det in-går i utbildningen vid de s-märkta utbildningscentral-erna att lära sig förvränga. Allan Larsson, Ingvar Carlsson och Stig Malm visade att de varit goda elever som till fullo har tillgodogjort sig un-dervisningen där genom att under hösten 1991 demon-strera sin förmåga att till-verka och marknadsföra di-verse osanningar om landets ekonomiska tillstånd (i sep-tember var högkonjunkturen på väg . . .) och oppositions-partiernas ondskefulla poli-tiska avsikter. Tyvärr (?) svalde inte tillräckligt många väljare betet och de s-märkta politrukerna fick klättra ner från sina tabu-retter . . .

Många löntagare hörde av sig efter min förra insänd-are. Det var jobbare som numera inte är tvångsanslut-na till partiet. Flera LO-med-lemmar ansåg att Stig Malm är en belastning för LO efter alla turer med lägenheter, tidningsaffärer och annat. De var dessutom mycket tveksamma till vad byrå-krater som Allan Larsson och Stig Malm har i ett arbe-tarparti att göra. Självt är jag lika tveksam.

Visst är jag en fri och enkel människa men en gång höll jag på att bli ett kolli. Det var när jag skulle tvångsan-slutas till s-partiet av en to-kig ombudsman. Jag valde att lämna arbetet.

Folkets Hus-härvan avslö-jar obarmhärtigt kvaliteten på Rörel(s)ens affärer. Mönstret går igen på rikspla-net. Jag har inte talat om Erik Penser eller andra af-färsmän men jag tror inte att någon av dem efterlämnade ett underskott på drygt 70 miljarder kronor. Det gjorde däremot Ingvar Carlsson och Allan Larsson. Delvis är des-sa båda herrar även ansvari-ga för den lågkonjunktur som tvingat svenska företag att söka sig ut i Europa.

När alla tänker lika tänker ingen särskilt mycket! Den devisen gäller de tre ovan-nämnda s-potentaterna och även Gunnar Andersson!

BERNT DAHLSTRÖM

Malmslätt

28/3 1992

Glädjande

Vi är många Linköpings-bor som är glada nu, vår skrivarecirkel, även Lon-donbon Stefan Andhé och många, många fler.

Det beror på att vi fått er-fara att domkyrkans älskade altartavla troligtvis får vara kvar.

Den välkomnande, öppna famnen, det är den bilden man ser framför sig när man tänker på domkyrkan. Det är väl naturligt att det finns så många Kristusbilder som på-minner om lidande och död. De är vackra de också. Men i Sörensens ljusa altartavla förnimmer vi den himmels-ka kärleken. Inte ska vi änd-ra på det som ger så många tröst och glädje.

Vår skrivarecirkel:

genom

INGA OHLSSON

Borgerlig regering

26/5 1992

Nu har vi facit i hand

Så här ett drygt halvår efter valet finns en hel del intressanta reflektioner att göra kring en valsedel. Jag tänker då på den valsedel som Metall presenterade i valrörelsens slutskede. Denna "valsedel" innehöll nämligen vad högeralliansen skulle genomföra om tillfälle bjöds.

"Valsedeln" redovisade i klartext riksdagsmotioner och program från högerpartierna. Bland annat:

- Ökad arbetslöshet accepteras.
 - Avgiften till A-kassan sexdubblas.
 - Karensdagarna återinförs.
 - Slopad skattereduktion på avgiften till facket.
 - Sänkta skatter på kapital och fastigheter.
 - Kraftigt sänkt delpension.
 - Dyrare tandvård.
 - Höjda hyror med mera.
- De borgerliga reaktioner-

na lät inte vänta på sig vid publicerandet av detta dokument. I lokalpressen kunde vi läsa om hur de lokala partiföreträdarna för moderaterna och folkpartiet svor sig fria från sina respektive partiers program. Uttryck som "skräckpropaganda", "lögn-er" och "tjuvknep" användes.

I dag när vi fått lite mer distans till valrörelsen kan vi summera det inträffade. Av "valsedelns" 16 punkter är det mesta genomfört eller på god väg att genomföras. I fallet med delpensionen blev det till och med värre än vad som stod på "valsedeln", dvs delpensionen sänks inte, den slopas helt.

Det blev onekligen en "Ny start för Sverige". Vår fråga till högeralliansens företrädare är därför: Vem är det i dag som ska beslås med lögn-er?

GUNNAR ANDERSSON
LO-distriktets
ordförande

SAF är inte fega

22/6 1992

Svar till Gunnar Andersson

Gunnar Andersson, ordförande i LO-distriktet, tycker i en insändare att "SAF är fega" som bl a lämnat socialförsäkringsnämnderna.

Jag tycker Gunnar Andersson är okunnig och vill gärna bättra på hans vetande.

Av olika skäl har SAF beslutat att lämna olika myndighetsstyrelser — de flesta vid årsskiftet 91/92 då tidig-

are mandatperiod upphörde. Socialförsäkringsnämndernas nuvarande mandatperiod löpte ut först vid halvårsskiftet i år.

SAF har meddelat samtliga myndigheter om sin avsikt att lämna styrelserna. Givetvis har inte heller några representanter nominerats. Många myndigheter har emellertid ombett de flesta av våra tidigare representanter att kvarstanna på

vad man brukat kalla personliga mandat. Det skall inte uteslutas att en och annan låtit sig övertalas. Självklart är dessa emellertid inte SAF-representanter.

Konstigare än så här är det inte, Gunnar Andersson. Vill Gunnar Andersson lära sig mer om varför vi lämnat myndighetsstyrelserna skickar jag gärna en liten bok i ämnet "Farväl till korporatismen".

Till sist, regeringen har nu lagt förslag till riksdagen om att organisationerna i fortsättningen inte skall vara representerade i myndighetsstyrelser.

GÖRAN LARSSON
SAF:s regionchef

i
Östergötland/Södermanland